

Ζουλφί Λιβανελί

Οτέλ Κωνσταντίνιγε

Μετάφραση: Νίκη Σταυρίδη

Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 600

Κωνσταντινούπολη, τελευταίες μέρες του 2014... Το υπερπολυτελές Οτέλ Κωνσταντίνιγε (όπως ονόμαζαν επί αιώνες οι Οθωμανοί και ο αραβικός κόσμος την Κωνσταντινούπολη) γιορτάζει τα εγκαίνιά του συνδυάζοντάς

τα και με τον πρόωρο εορτασμό της Πρωτοχρονιάς. Εκλεκτές φυσιογνωμίες και παράγοντες της πόλης συναντώνται σ' αυτό τον εορτασμό, στο ξενοδοχείο που χτίστηκε πάνω στα ερείπια του παλιού βυζαντινού παλατιού. Όλη η καλή κοινωνία βρίσκεται εκεί. Πολιτικοί, δήμαρχοι, ο Αμερικανός πρέσβης, ο ελληνορθόδοξος Πατριάρχης, δημοσιογράφοι, ιδιοκτήτες εφημερίδων, σταρ της τηλεόρασης, παλιοί και νεότεροι εκατομμυριούχοι, μεγαλοεπιχειρηματίες...

Σ' αυτό το πανηγύρι, αν και δεν είναι καλεσμένοι, συμμετέχουν και οι νεκροί που κείνται για πολλές εκατοντάδες χρόνια στο βάθος της γης της Κωνσταντινούπολης και οι οποίοι δεν βλέπουν για ποιο λόγο να μην τιμήσουν με την παρουσία τους τη γιορτή. Και φυσικά οι εκ των ων ουκ άνευ εργαζόμενοι κάθε ξενοδοχείου, τα γκαρσόνια, οι βοηθοί, οι φρουροί ασφαλείας...

Ο Ζουλφί Λιβανελί επιχειρεί μια κατάδυση στα βάθη της Κωνσταντινούπολης, μιας πόλης πολλών χιλιετιών. Μιας πόλης που αλλάζει και ανακυκλώνεται, ενώ η βία την οποία στεγάζει, άγνωστο πώς, παραμένει ίδια...